

Стеценко Б.С.,

к.е.н., доцент, докторант кафедри фінансів

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Ключові асиметрії фінансового посередництва: український вимір

Україна знаходиться на надзвичайно складному етапі власного розвитку, в якому зовнішні політичні виклики накладаються на суспільні та економічні проблеми, викликані відсутністю протягом тривалого часу послідовних реформ, популізмом політиків, патерналізм у взаємовідносинах з громадянами і т.д. Зрозуміло, що в таких умовах суттєві складнощі існують і в функціонуванні фінансового сектору.

На наш погляд, на сучасному етапі можна говорити про існування наступних ключових асиметрій, які характеризують розвиток фінансових інституцій в Україні [1-4]:

1. *Диспропорції між банківськими установами та небанківськими фінансовими інституціями.* На протязі тривалого часу державна політика була спрямована на закріплення домінування банків у фінансовому секторі. В результаті – цілий ряд небанківських фінансових інституцій (наприклад, недержавні пенсійні фонди) фактично не отримали належного імпульсу для розвитку.

2. *Асиметрії в структурі споживачів фінансових послуг.* Абсолютна більшість вітчизняних фінансових посередників орієнтована виключно на обслуговування фізичних осіб, тоді як цільова група споживачів-фізичних осіб фактично не приймається до уваги. Саме тому, фінансові посередники, які за своєю природою зобов'язані акумулювати дрібні заощадження, не набули популярності в Україні.

3. *Суб'єктна концентрація фінансового посередництва.* В Україні на сучасному етапі сформовано потужний (зрозуміло, за вітчизняними мірками) фінансовий центр в столичному регіоні. З певними застереженнями можна говорити про поступове виокремлення кількох регіональних фінансових центрів у м. Дніпро та м. Львів. В підсумку можна стверджувати про відсутність адекватного розвитку регіональних ринків фінансових послуг в Україні.

4. *Орієнтація вітчизняних фінансових посередників на традиційні канали взаємодії зі споживачами.* Фактично тільки банки в Україні поступово впроваджують для споживачів власних фінансових послуг нові форми комунікації, тоді як небанківські фінансові інституції ігнорують цей ресурс розвитку.

5. *Наявність на ринку фінансових установ, які функціонують як складова фінансово-промислових груп.* Зважаючи на структуру вітчизняної економіки, такі фінансові інституції мають явні та приховані конкурентні перевагу над іншими учасниками ринку фінансових послуг.

Список використаних джерел:

1. Основні показники діяльності банків України [Електронний ресурс]// Національний банк України. Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua>. — Назва з екрана.

2. Огляд ринків [Електронний ресурс]// Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг. Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.nfr.gov.ua>. — Назва з екрана.

3. Фондовий ринок [Електронний ресурс]// НКЦПФР. Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.nssmc.gov.ua>. — Назва з екрана.

4. Статистична інформація [Електронний ресурс]// Державна служба статистики України. Офіційний сайт. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. — Назва з екрана.